

Prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău
Judecător: O. Parfeni
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac

Dosarul nr. 3ra-657/16

ÎNCHEIERE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Mocanu Serghei,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Serghei împotriva Centrului Național pentru Protecția datelor cu Caracter Personal cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului nr. 02-7/1414 din 07 noiembrie 2014,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Mocanu Serghei și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 decembrie 2014,

c o n s t a t ă

La 01 decembrie 2014, Mocanu Serghei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția datelor cu Caracter Personal, prin care solicită:

- a recunoaște ilegal refuzul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 02-07/1414 din 07 noiembrie 2014;

- a obliga Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal să emită decizie în temeiul art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind examinarea plîngerii depuse la 20 octombrie 2014;

- a încasa de la pîrît cu titlu de prejudiciu moral suma de 10 000 lei.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că, la 20 octombrie 2014, s-a adresat cu o plîngere Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter personal privind constatarea încălcărilor comise de angajații CPs Ungheni, a dreptului său la protecția datelor personale.

Indică că, prin scrisoarea nr. 02-07/1414 din 07 noiembrie 2014, pîrîtul a refuzat să emită decizie în temeiul art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011.

Menționează reclamantul că, pîrîtul a ignorat prevederile art.27 Legea nr.133 din 08.07.2011, potrivit cărora: subiectul datelor cu caracter personal, care consideră că prelucrarea datelor sale nu este conformă cu cerințele prezentei legi poate înainta

Centrului o plîngere în termen de 30 de zile din momentul depistării încălcării. În procesul soluționării plîngerii, Centrul poate audia subiectul datelor cu caracter personal, operatorul și, dacă este cazul, persoana împutemicită de către operator și martorii, de asemenea poate dispune efectuarea unui control inopinat. În urma examinării plîngerii, Centrul emite o decizie motivată care prevede fie lipsa încălcării prevederilor legislației, fie suspendarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, fie rectificarea, blocarea sau distrugerea datelor neveridice ori obținute ilicit. Decizia este comunicată părților interesate în termen de 30 de zile de la data primirii plîngerii. Prevederile alin.(2) și (3) se aplică în mod corespunzător și în situația în care Centrul se autosesizează cu privire la comiterea unei încălcări a drepturilor subiecților datelor cu caracter personal, recunoscute de prezenta lege. Operatorul, persoana împutemicită de către acesta sau subiectul datelor cu caracter personal pot contesta decizia Centrului în instanța de contencios administrativ.

Ca urmare, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova nu a emis o decizie motivată în urma examinării plîngerii depușe de el la 20 octombrie 2014.

Reclamantul a mai indicat că, pornind de la prevederile art. 1404 Cod civil coroborate cu art. 25 alin. (3) și (4) din Legea contenciosului administrativ, de la pîrît în beneficiul său urmează să fie încasate și daunele morale pentru incomoditățile și suferințele pricinuite prin abuzurile reprezentanților pîrîtilui. Consideră că, prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei ar constitui un remediu echitabil pentru suferințele pricinuite.

În drept reclamantul face trimitere la prevederile art. 5-7, 85, 166, 167, 277, 278 CPC al RM, art. 1, 2, 3, 11, 16, 25, 26 din Legea RM 793-XIV din 10 februarie 2000, Legea RM nr. 133 din 08 iulie 2011 și art. 8, 11, 14, 1398, 1399, 1404, 1422, 1423 CC.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 22 decembrie 2014, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Mocanu Serghei către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului nr. 02-07/1414 din 07 noiembrie 2014, obligarea emiterii deciziei și încasarea prejudiciului moral, ca fiind tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2015, s-a respins ca lipsită de temei cererea de apel declarată de Mocanu Serghei și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 22 decembrie 2014.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 01 martie 2016, Mocanu Serghei a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integral a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atît instanța de apel cît și instanța de fond au aplicat greșit normele de drept material.

La 21 aprilie 2016, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd respingerea aceluia.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la

data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că, potrivit materialelor cauzei, copia deciziei integrale a instanței de apel a fost recepționată de recurent la 18.01.2016 (f.d. 60, 64), recursul se consideră declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mocanu Serghei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera

recursul declarat de Mocanu Serghei ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Mocanu Serghei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Maria Ghervas

Ion Druță